

ஆவணம்

ஓர் ஊரில் நிலக்கிழார் ஒருவர் இருந்தார். கண்ணுக்கு எட்டியவரை அவருக்கு நிலம் இருந்தது. மேலும், ஏழை உழவர்களிடம் ஆவணம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு கடன் கொடுத்து வாங்குதல் தொழில் நடத்தி வந்தார்.

நிலக்கிழார் ஒருநாள், ஓர் உழவன்மீது வழக்கு ஒன்றைத் தொடுத்தார். அந்த வழக்கு நீதிபதி மரியாதைராமன் முன் விசாரணைக்கு வந்தது. நிலக்கிழார் நீதிபதியைப் பார்த்து, “ஐயா நீதிபதி அவர்களே! இந்த உழவன் என்னிடம், ‘என்னுடைய வயலைச் சீர்படுத்தவேண்டும்; அதன்பொருட்டுப் பணம் தேவையிருக்கிறது’ என்று கூறி, ஆவணத்தை எழுதிக்கொடுத்து, ஐயாயிரம் கடனாகப் பெற்றுச் சென்றான்.

சில நாள் கழிந்தன.

உழவன் குறித்துச் சென்ற நாளும் தவணையும் முடிந்துவிட்டது; ஆயினும், வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தரவில்லை. நான், நேரில் சென்று கேட்டேன். ‘நாளை விடியற்காலையில் ஊருக்குப் புறத்தே உள்ள என் வயலின் களத்துமேட்டுக்கு வாருங்கள். வரும்போது மறவாமல் நான் எழுதிக்கொடுத்த கடன் ஆவணத்தையும் எடுத்து வாருங்கள். வட்டியும் முதலுமாகக் கொடுத்துக் கடனைத் தீர்த்து ஆவணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்’ என்றான்.

அதன்படி, மறுநாள் நான் அவ்விடத்திற்குச் சென்றேன். கடன் ஆவணத்தைக் கேட்டான், கொடுத்தேன். அதை வாங்கிப் பார்ப்பதுபோல் பார்த்தான்; சட்டென்று அதனைக் கிழித்துவிட்டான்; அருகில் மூட்டம்போடப்பட்டிருந்த நெருப்பிலே கிழித்த துண்டுகளைப் போட்டு எரித்துவிட்டான்.

‘ஏனப்பா இப்படிச் செய்தாய்?’ என்று கேட்டேன். ‘கடனே வாங்கவில்லை’ என்று கூறி மோசடி செய்துவிட்டான். தாங்கள்தாம், எனக்கு அவனிடமிருந்து அந்தக் கடனை வட்டியும் முதலுமாகச் சேர்த்து வாங்கித் தரவேண்டும்” என்று முறையிட்டார்.

நீதிபதி அந்த உழவனைப் பார்த்து, “நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு அந்த உழவன், “ஐயா, நீதிபதி அவர்களே! நான் இந்த நிலக்கிழாரிடம் கடன் வாங்கவும் இல்லை; ஆவணம் எழுதிக்கொடுக்கவும் இல்லை, ‘திருப்பித் தருகிறேன், ஆவணத்தை எடுத்து வாருங்கள்’ என்று கூறவும் இல்லை; அவர் ஆவணத்தை எடுத்து வரவும் இல்லை; நான் நெருப்பில் கிழித்துப்போடவும் இல்லை; மேலும், ஆவணத்தை இதுவரை நான் கண்ணால்கூடக் கண்டதும் இல்லை. அத்தனையும் பொய்! வேண்டுமென்றே என்மீது வீண்பழி சுமத்துகிறார்” என்று கூறினான்.

நீதிபதி மரியாதைராமன் வழக்கை மறுநாளுக்குத் தள்ளி வைத்தார்.

உழவன் சென்றுவிட்டான். நிலக்கிழார் மட்டும் இருந்தார்.

அவரை நீதிபதி மரியாதைராமன் அழைத்து, “கடன் ஆவணம் எவ்வளவு நீளம் இருக்கும்?” என்று காதோடு காதாகக் கேட்டார்.

“அரையடி நீளம் இருக்கும்!” என்றார் நிலக்கிழார்.

“நாளை நான் நீதிமன்றத்தில், ‘ஆவணம் எவ்வளவு நீளம் இருக்கும்?’ என்று கேட்பேன். ‘ஓர் அடி நீளம் இருக்கும்’ என்று சொல்லவேண்டும்” என்று கூறி நிலக்கிழாரை அனுப்பி வைத்தார்.

மறுநாள் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது.

நீதிபதி மரியாதைராமன் நிலக்கிழாரைப் பார்த்து, “ஆவணம் எவ்வளவு நீளம் இருந்தது?” என்று கேட்டார்.

“ஓர் அடி நீளம் இருந்தது” என்றார் நிலக்கிழார். நிலக்கிழார் இவ்வாறு கூறியதனைக் கேட்டதும் உழவன் சினங்கொண்டான்; தன்னையும் மறந்தான். “ஐயா! அரையடி நீளமே இருக்கும் அந்தச் சீட்டு. ஓர் அடி நீளம் இருக்கும் என்று துணிந்து பொய் சொல்கிறார் நிலக்கிழார். இப்படிப் பொய் சொல்லச் சுட்டுப்போட்டாலும் எனக்கு வராது” என்று கூச்சலிட்டான்.

நீதிபதி உண்மையை அறிந்தார். “நீ இந்த நிலக்கிழாருக்கு ‘ஆவணம் எழுதிக் கொடுக்கவில்லை; ஆவணம் எப்படி இருக்கும் என்றே இதுவரை தெரியாது’ என்றெல்லாம் கூறினாயே? அஃது உண்மையானால், அந்த ஆவணம் அரையடி நீளம் உள்ளது என்பது மட்டும் உனக்கு எப்படித் தெரியும்? நீ பொய் சொல்கிறாய். அஃது உன் வாய்மூலமாகவே வெளிப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, நீ இவருக்கு உடனடியாக வட்டியும் முதலும் செலவுத்தொகையுடன் சேர்த்துக் கொடுத்தல் வேண்டும். அத்தோடு, கடன் ஆவணத்தைக் கிழித்த குற்றம், நீதிமன்றத்தில் பொய் கூறிய குற்றம் ஆகிய இரண்டுக்கும் சேர்த்து ஆறுமாதக் காலம் கடுங்காவல் தண்டனை உனக்கு விதிக்கின்றேன்” என்று தீர்ப்பளித்தார்.

இந்த வழக்கிலிருந்து, ‘ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்திமட்டு’ என்னும் பழமொழி உண்மையாயிற்று.

நன்றி : ந. பழநியப்பன், மரியாதைராமன் கதைகள்

மாதிரி வினா

கட்டுரை வினா

மரியாதைராமன் நீதி வழங்கிய திறத்தை ‘ஆவணம்’ கதை வாயிலாக விளக்குக.